

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 6. avgusta.

Nemci na Češkem preté, da se niti razstave ne udeležé, ako se sprava ne dožene po njihovi volji. S tem hočejo pritiskati na Staročehe, ki so itak že malo plašljivi. V češkem taboru pa tudi vlada želja, da bi se dognala sprava, da, niti Mladočehe neso tako odločno proti spravi, in celo z Dunajskimi dogovori bi se spoprijaznili v gotovih slučajih. Sploh se sedaj ves prepričuje bolj o stvarih, ki neso obsežene v Dunajskih dogovorih, nego o stvarih, o katerih se je doseglo sporazumljenje na Dunaji. Čehi pred vsem zahtevajo, da se uvede češki notranji jezik pri sodiščih na Češkem in da bode Čeh tudi za naprej mogel dobiti pravice v svojem jeziku po vsej češki kraljevini. To baš vzbudilo je silen hrup mej nemškimi liberalci, ki obirajo Staročehe, da se ne držé dane besede, ker na Dunaji neso povedali, da to zahtevajo in da drugače neso pripravljeni sklepati sprave. Na videz je ta nemški ugovor precej upravičen. Kar so Staročehe obljubili na Dunaji, to so vsekako dolžni izpolniti, če pa tega ne morejo, je seveda njihova dolžnost, da se umaknejo iz javnega življenja.

Drugo vprašanje je pa, so li bile Dunajske konference sploh kompetentne sklepati ob urejenju jezikovnih zadev na Češkem. Mi mislimo, da o tem pri konferencah skoro govora biti ni moglo. Jezikovno vprašanje je že uravnano ali vsaj bi moralo biti uravnano že po ustavi. Kar je že v ustavi, o tem se na Dunaji pri konferencah razgovarjati ni moglo, česar pa v ustavi ni, o tem se pa ni smelo, ker konference se neso bile sklicale v to, da predelajo ustavo. Zatorej je izgovor jalov, da bi se češki notranji jezik zaradi sklepa Dunajskih konferenc izvesti ne smel.

Češki notranji poslovni jezik je popolnoma utemeljen v osnovnih zakonih. Osnovni zakoni ne dajo nobene prednosti nemškemu jeziku, po njih so vsi deželni jeziki enakopravni. Ustava ima biti temelj vsej državni uredbi in to v vseh ozirih, in zatorej član XIX. državnih osnovnih zakonov ne velja le za vnani uradni jezik, ampak tudi za notranji. Ustava ne dela v tem oziru nobene izjeme in torej tudi državni organi izjeme delati ne smejo. Kakor sme sodišče v Hebu posluževati se nemščine

v svojem notranjem poslovanju, isto tako se sme sodišče v Pragi posluževati češčine.

Dolžnost prejšnjih in sedanjih vlad je bila, da izvedo narodno enakopravnost. Če tega neso storile, zanemarile so svojo dolžnost. Taaffe imel je dovolj časa, da bi izvel narodno enakopravnost. Staročehe so zares moralno zavezani, da delajo na to, da se izvrši sprava, a vlada je tudi zavezana in to ne le moralno, temveč tudi zakonito, da izvede ustavo in z njo narodno enakopravnost. Ustava je starejša in gotovo še važnejša nego so Dunajski dogovori in je torej zahteva Čehov čisto opravičena, da se poprej v vsem obsegu izvrši narodna enakopravnost nego Dunajski dogovori. Pa ne le dolžnost vlade, ampak tudi dolžnost vseh narodnih zastopnikov je, delati na to, da se izvede ustava. Posebno bi na to morali delati Nemci, ker se tako radi nazivljajo ustavoverne. Če vlada in Nemci neso svoje dolžnosti, da bi Čehom pripomogli do narodne enakopravnosti, lahko umljivo, čemu bi se baš Čehi tako do pičice morali držati dane besede.

Čehom je tem manj zameriti, če se upirajo izvedenju Dunajskih dogovorov pred popolnim izvedenjem ustave, ker bi sicer le težko pridobili svoje pravice. Na besede in obljube vlade in Nemcev se pa tukaj tudi Čehi zanašati ne morejo, ker Nemci, ko so sami vladali imeli v rokah, neso ničesar storili za izvršenje ustave v tem oziru in ker se sedanja vlada dozda ni resno pobrinila, da bi popravila, kar se je poprej zamudilo. Čehi so dovolj dolgo čakali, v 22. letih bi bila jedna ali druga vlada že našla časa, da bi bila izvela enakopravnost, če bi bila imela dobro voljo. Če bi sedaj češki zastopniki ne porabili ugodne prilike, bi se zagrešili proti narodu svojemu.

Rado se zatrjuje, da bi bila sprava v interesu države, in se že iz tega izvaja dolžnost, da morajo Čehi prijenjati. Tudi ustava se je dala v interesu države in je zatorej tudi poslednje dolžnost, da jo izvede. Čehi ne mislijo upirati se izvedenju sprave, temveč zahtevajo le, da se poprej izpolnijo starejše in važnejše zavezanosti od strani vlade in od strani Nemcev. Vlada in Nemci imajo sedaj sami v svojih rokah vso usodo Dunajskih dogovorov. Če bodo skrbeli, da se ustava uresniči, se bode sprava dognala, če pa bodo še vedno ovirali izvršenje ustav-

nih pravic, bode pa sprava mrtvo rojeno dete in vsa odgovornost bode le njih zadevala.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. avgusta.

Dr. Rieger

se še ne umakne iz političnega življenja, tako se piše v Peterburške „Novosti“ iz Prage. Njegovi nasprotniki so se prezgodaj veselili. On je vedno preverjen, da narod simpatizuje z njim in tudi še ni izgubil upanja, da se češkonemška sprava dožene. Vodja Staročehov se tako dolgo ne umakne, da bode češki narod s svojimi zastopniki na čelu zavrzel spravo. On je podpisal Dunajske dogovore in zmatra za svojo dolžnost, delati na to, da se sprava dovrši. V prihodnjem zasedanju deželnega zbora se bode odločilo, ali dr. Rieger zmaga, ali bode pa zmagal.

Vnanje države.

Srbskomakedonski tabor.

V nedeljo bil je v Belemgradu srbskomakedonski tabor. Bil je dobro obiskan, toda mej obiskovalci bilo je le kacic 150 Makedoncev, največ delavcev. Prvi je zbrance nagovoril makedonski Srb, učitelj v zavodu svetega Save, Duna Lazar. Pojasnil je, da se je tabor sešel, da protestuje proti imenovanju bolgarskih škofov za Makedonijo. Rekel je, da treba vse mogoče storiti, da sultan prekliče svojo irado. Svečenik Jovičić je hudo govoril proti bolgarskim razkolnikom in narod pozival, da imenje in življenje zastavi za vero svojo. Več govornikov je napadalo Avstrijo, ki zatira srbstvo in slovanstvo. Jeden govornikov je trdil, da je zveza mej bolgarsko, katoliško in protestantsko propagando. Tabor je izvolil poseben odbor, katerega nalog bode v tej zadevi storiti daljše korake in vsprejel je štiri resolucije. V prvi resoluciji se prosi sultana, da prekliče imenovanje bolgarskih škofov ali pa vsaj imenuje na istih mestih tudi srbske škofo. V tej resoluciji se zagotavlja sultanu udanost makedonskih Srbov in Turčija opozarja na nevarnosti, ki jej preté od bolgarske propagande. Druga resolucija se obrača do ruskega carja, da se potegne s svojo mogočno besedo pri vladi turški za makedonske Srbe. Tretja resolucija obrača se do Carigradskega patrijarha, da vzajemno z Rusijo skuša sultana pregovoriti, da prekliče svojo irado. V zadnji resoluciji se prosi vlada srbska, da preskrbi, da omenjene resolucije pridejo na odmenjena mesta, in pa da jih podpira.

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Predstavljanje; sitne vesti hrvatske ali slovenske; naš Markov trg; subskribcija za nov spomenik; naše Dardanele; nevarnost za rebra; Bog Slovenca ne zapusti; Trst in Maribor; slovenska zemlja in „Tagespošta“; nemških mestnih očetov liberalnost; nekda in zdaj; na svidenje v Mariboru.)

Draga čitateljica! in dragi čitatelj! Pravo za pravo bi ne bilo treba, da se Vama oficijelno predstavljam tu pod črto, kajti stari znanci smo si že, še iz časov, ko nas je lepo število se zbiralo tu na nekako nevtralnem prostoru, kjer se pretresavajo nepolitična uprašanja, tikajoča se našega socialnega življenja, v katera se seveda semtertja zaplete tudi nekoliko politike. Brodečemu okolu po širnem svetu bila mi je prilika oglašati se katerikrat ter povedati Vama jedno ali drugo, kajti kdor veliko po svetu hodi, vé marsikaj pripovedovati. A tudi mirno doma sedečemu ponuja se mnogokrat prilika, da vidi razne stvari, o katerih se mu v širnem svetu niti sanjalo ni! Tudi v pohlevnem domovinskem okviru

kažejo se pazljivemu opazovalcu znamenite dogodbe in prave specijalitete, vredne, da se ohranijo ter zabeležijo „ad aeternam memoriam.“

Tako sem se torej namenil nabirati take domače drobtinice ali „sitnice“ in „sitne vesti“, kakor bi rekli hrvatski naši bratje tam doli preko Sotle. Če bode pa jedna ali druga teh mojih raznih ali „sitnih“ stvari utegnula komu postati v besede slovenskem pomenu sitna, ne bode to moja krivda, tolmači naj si jo kakor mu drago, po hrvatski ali pa po slovenski, prepuščam mu to na polno slobodo.

Da imamo v naši slovenski prestolici mnogo prav znamenitih stvari, to ne bode znano slehernemu. Tako je kolega moj pod črto opisal nedavno prav drastično našo najnovejšo pridobitev, to je naš „Markov trg“ z znamenitima dvema stebroma. Čudno se mi zdi samo jedna stvar, da se v priznanje stvoriteljev tega zares neprecenljivega olepšanja našega glavnega mesta ni še postavil dostojen spomenik. Predlagam torej, da se na lepi ti dve bruni kar najprej mogoče prilepita v životni velikosti fotografiji zaslužnih dveh možakov, ki sta nam oskrbela tu istinito lepi nakit ter odprem tu javno subskrib-

cijo, za katero podpišem jeden počen groš. Zadostovalo bode, dokler jima ne moremo postaviti bolj dostojnega spomenika.

A ne samo Markov trg imamo, celo Dardanele moremo si ustvariti zdaj, ko imamo vodovod in torej vode na izobilje. Treba nam je samo, da napeljemo nekoliko vode v gledališke naše ulice in Dardanele so gotove. Si li more kdo misliti lepšo morskó ožino, nego bi bila le-tá, glavna dva forta pa sta že gotova, zgradila ju je brezplačno stavbinska naša družba tam, kjer so do nedavno stale razvaline pogorelega gledališča. Z jedne strani padale bi lahko težke krogle iz baterij tam nakopičene opeke, z druge pa bolj drobni projektili iz kamnoseškega forta. Na drugej strani pa bi „fort Auer“ zapiral to sotesko, katera bi ne imela para na svetu in pred katero naj se kar skrijejo slavne Dardanele.

Dokler pa se ne izvrši ta moj projekt, zadovoljimo se, da se plazimo peš po tej ožini in hvallimo Boga, da nam slavna stavbinska družba pušča še toliko prostega prostora, da se mej vozmi splazimo skozi, ne da se nam polomijo rebra. To bi se mi bilo skoro pripetilo nedavno, ko me je zasa-

Milan in Natalija.

Povedali smo nedavno, da je sveta sinoda potrdila ločitev zakona srbskega kralja. S tem pa stvar še ni rešena. Metropolit se je izjavil proti kraljici Nataliji, da sklep ni neovrgljiv. Kraljici je metropolit celo potrdil nezakonitost ločitve zakona. Milanovi pristaši so metropolita, ko so to zvedeli, hoteli s silo prisiliti, da prekliče to potrdilo, kar se pa jim ni posrečilo. Milan sam je, kakor pišejo ruski listi, z revolverjem pretel metropolitu. Regenti so nazadnje pregovorili metropolita do izjave, da arhijerejski svet nema pravice pregledovati aktov, ki se tičejo ločitve zakonov. Kraljica pa sedaj še ne misli mirovati. Vse akte, ki se tičejo ločitve zakona, je izročila ruskemu pravoznancu Gorčakovu, da jih pregleda in rezultat svojih študij in zgodovino ločitve priobči v posebni knjigi.

Volitev jednega poslanca v Rimu.

V nedeljo je bila v Rimu dopolnilna volitev za jednega poslanca. Udeležitev bila je slaba, kajti izmed 27.416 volilcev volilo jih je le 4018. Vladni kandidat Antonelli dobil je 1735, iredentski Barzilai 1581, in Ricciotti Garibaldi 614 glasov, drugi glasovi so se pa razcepili. Ta volitev je bila zaradi tega pomenljiva, ker je Barzilai rojen Tržačan in so ž njegovo kandidaturo hoteli demonstrirati proti Avstriji zaradi razpusta društva „Pro Patria“. Ker ni noben kandidat dobil absolutne večine, bode ožja volitev. Iredentovci mislijo napeti vse sile, da zmago s svojim kandidatom.

Nemški cesar v Angliji.

Cesar Viljem II. je odpotoval v Anglijo, da pohodi angleško kraljico. Angleški listi pišejo, da bode ta pohod utrdil prijateljstvo mej Anglijo in Nemčijo. Ko je lani bil cesar v Angliji, so angleški časopisi mnogo hladneje pisali. Seveda s tistega časa se je marsikaj premenilo. V Nemčiji ni na krmilu več Bismarck, za katerega v Angliji neso marali.

Lord Randolph Churchill

si je proti poročevalcu časopisa „Yorkshire Post“ izjavil, da so vse vesti o njegovem ustupu v angleško ministerstvo izmišljene. Njemu dosedaj nobeden prejšnjih tovarišev ni pisal o tem niti vrstice. On sam tudi ne želi biti minister, ker mu politično življenje ne ugaja.

Generalni lieutenant Van der Smissen je izročil kralju belgijskemu svojo ostavko, ker je vlada pri poslednjem avansamentu prezrla več višjih zaslužnih častnikov. Generalova demisija vzbudila je veliko senzacijo.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Predseduje župan Grasselli, navzočih je 20 mestnih odbornikov. — Overovateljema zapisnika imenuje župan mestna odbornika Benedikta in Tomšiča. — Mestna občina Gradec doposlala je računske zaključke z l. 1889.

Za besedo se oglasi mestni odbornik Hribar rekoč, da je iz javnih listov in iz došlega pisma gospoda župana izvedel, da ga je mestni zastop imenoval častnim članom stolnega mesta. Utemeljevalo se je to imenovanje z zaslugami, katere ima baje govornik za izvršitev vodovoda, katere pa on zmatra za jako majhne. Zasluge ima ves bivši vodovodni odsek in ker misli govornik, da je hotel mestni zastop s tem, da je njemu kot načelniku odseka podelil največjo čast, katero more doseči Slovenec v svoji domovini od svojih someščanov, po-

čila ravno kolona topničarjev nasproti „fortu Auer“, katera se je tam srečala z drugimi vozi, ki so srečno privozili proti meni z druge strani ter mi pretili, pritisniti me na zid, če bi ne bil iskal spasa mej konji in kolesi topničarjev. Ta pot odnesel sem še zdrave ude in hvalil Boga, ko sem se srečno preril tudi skozi stavbinske družbe ožino, tako blagodušno prepuščeno občinstvu v porabo.

To pa imam menda le temu zahvaliti, da sem Slovenec, kajti znan je pregovor, da „Bog Slovenca ne zapusti, če ni lačen, je pa žejen“, z družimi besedami, če mu v Trstu ne zabranijo v sokolski obleki in s sokolsko zastavo udeležiti se „Sokolovega“ izleta, mu pa v Mariboru prepovedujejo z godbo in z zastavami ustopati s kolodvora v mesto, ker to je nemško mesto, nemška zemlja. Zapazijo naj si torej vsi udeležniki velike slovenske pevske slavnosti, da ne pozabijo prinesiti saboj „slovenske zemlje“, kakor je to svetovala stara graška teta „Tagespošta“. No, nam Ljubljančanom bode to lahko, ker čujem, da je aranžer separatnega vlaka, ki se odpelje v nedeljo k slavnosti v Maribor, že preskrbel, da se bodo priklopili k vlaku tudi nekateri vagoni polni „slovenske zemlje“ vnanji udeležniki pa jo bodo mej potom, ko bodo ustopali, tudi še lahko dobili. Po končani slavnosti pa se bode poslala

častiti ves vodovodni odsek, vsprejme to častno imenovanje in se mestnemu zboru srčno na tem zahvaljuje. (Dobro!)

Mestni odbornik dr. Tavčar poroča v imenu pravnega in personalnega odseka, o ulogi pekovskega društva glede prepisa pekovske hiše št. 33 na sv. Petra cesti. Leta 1840. razpustile so se vsled cesarske naredbe vse „cehe“ ali „Zunfti“ in tako tudi pekovska. Njih premoženje pa se je izročilo mestnemu magistratu, da obresti istega porablja za podporo ubožanih pekovskih mojstrov, njih vdov in otrok. L. 1844. pa se je vsled cesarske milosti dovolilo, da se je ustanovilo v Ljubljani novo pekovsko društvo in se je izročilo premoženje razpuščenega v oskrb novemu društvu, a z izrecnim pogojem, da uporablja le obresti za podporo ubožanih članov, lastnina posestev pa ostane magistratu, kateri je ima nadzorovati kot politična oblast. Ker tedaj lastninska pravica pekovskega društva do imenovanega posestva ni dokazana nasvetuje poročevalec, da se uloga pekovskega društva odkloni. — Zbor brez razgovora pritrdi.

Dr. Tavčar nasvetuje v imenu pravnega in personalnega odseka, da se po nasvetu gospoda župana kot okrajna načelnika imenujeta za sv. Petra predmestje gospod Valentin Hörmann, hišni posestnik, za ljubljansko mestno barje pa g. Ivan Jevc. Nasvet obvelja, kakor tudi predlog gosp. župana, da se dosedanjemu dolgoletnemu okrajnemu načelniku za barje g. Martinu Peruciju za njegov veliki trud izreče zahvala.

V imenu stavbinskega odseka poroča cesarski svetnik Murnik o gradnji novega mostu čez Mali Graben in nasvetuje, naj se napravi nov lesen most s proračunjenimi troški v znesku 2414 gld. 14 kr. in mitnično poslopje tik mostu s proračunjenimi troški 1062 gld. 67 kr. Vsled ugodnih ponudb se proračun gotovo ne bode prekoračil.

Mestni odbornik Žagar nasvetuje, naj bi se glave mostu napravile od rezanega kamna, kakor je to pri Trnovskem in Krakovskem mostu, drugače ne bode novi most dosti vreden in kmalu bo treba poprave. — Temu nasvetu pridruži se tudi mestni odbornik vitez Zitterer. — Poročevalec Murnik pa se ne more strinjati s tem nasvetom. Kajti tako delo stalo bi preveč, in ko se prične regulovanje barja, treba bi bilo morda celo odstraniti kamnitne glave, zato je vzdržuje odsekov predlog, kateri se tudi vsprejme.

Za stavbinski odsek poroča mestni odbornik Hraskey in nasvetuje, naj se napravi nova cesta in glavni kanal od Vrtače, preko nekdanjega Zevnikovega sveta do „Igrišča“ in potem dalje čez Kongresni trg mej Kirbišovo hišo in poslopjem „Tonhalle“ v Ljublanico. Stavba kanala, ki se ima napraviti od betona, odda se za 13.800 gld. kranjski stavbinski družbi in Dunajski tvrdki Bitel in Brausewetter, ki solidarno jamčita. Izpeljava kanala nikakor ne prejudicira na razdelitev stavbišč na poprej Zevnikovem, zdaj stavbinske družbe posestvu.

Mestni odbornik Ravnikar želi, da bi se dognala razprava z deželno vlado zaradi preložitve Tržaške ceste.

Graški teti, da jo razstavi v tamošnjem muzeji v večen spomin njene bistrumnosti.

Gotov sem pa, da se bomo prav dobro počutili v Mariboru, kakor smo se počutili pred mnogimi leti, ko smo praznovali na ravno istih, sicer res deloma potujčenih tleh slavnost v čast slovenskemu našemu škofu Slomšku. Zbrali se bomo iz vseh krajev slovenske domovine, da z umetno pesmijo slovensko pokažemo nasprotnikom našim, da nam srce živo bije za naš jezik, za pesem slovensko, veseli hočemo biti brat poleg brata, jeden dan hočemo preživeti veselo skupaj svoji pri svojih. Tudi brez zastav in slavnostnega uhoda, katerega nam „liberalni“ mestni očetje neso dovolili, vršili bomo slavnost dostojno.

Saj se menda vender Mariborski mestni očetje ne boje, da jim v jednom dnevu ne poslovenimo njih nemškega mesta, da se tako boje naših slovenskih zastav! Kolika razlika mej zdaj in nekdanj, ko smo v ravno istem Mariboru bili bratovski in prijazno sprejeti tudi od Nemcev! Mi smo ostali isti, a oni so se spremenili, to pa nas ne zadržuje nikakor, zato je zaključem: Na veselo svidenje, da se v prav obilem številu vidimo v nedeljo 10. avgusta v Mariboru.

Ahasver II.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški vpraša, je li načrt te ceste in kanala v soglasji s splošnim reguliranjem cest.

Mestni odbornik Hribar vpraša, je li dovolj denarja za to stavbo, za katero ni bilo oskrbljeno v proračunu.

Župan Grasselli pravi, da mestna blagajnica ne bode prišla v zadrego, kajti izplačilo za stavbo pride še le prihodnje leto.

Mestni odbornik vitez Zitterer naglašja, da je ta kanal nujno potreben, kajti na tej strani Kongresnega trga je le jeden sam požiralnik, ki ne more zadoščevati.

Poročevalec Hraskey odgovarja, da ima nameravana cesta popolnoma primeren tir, ker pojde od Vrtače, mej jahalnico in hišo stavbinske družbe preko Zevnikovega, zdaj stavbinske družbe posestva do „Igrišča“, gledé katerega se je opetovano sklenilo, da se podere. — Pri glasovanju vsprejmo se vsi predlogi stavbinskega odseka. O predlogu odbornika Ravnikarja g. župan razjasni, da se ta zadeva zaradi preložitve Tržaške ceste že razpravlja pri deželni vladi, da je torej ponovljeni opomin nepotreben, zato glasovanje odpade. (Konec prih.)

Beseda slovenskih abiturijentov.

Lepa in navduševalna veselica je bila, katero so nam priredili mladi domoljubni abiturijenti pretekli ponedeljek pod pokroviteljstvom gosp. dr. Ivana Tavčarja v prostorih čitalnice Ljubljanske. Blag namen, kateremu v podkrepljenje naj bi služil dohodek te veselice, to je podporni zalogi za velikosolce na Dunaji in v Gradci, sam na sebi je imel že toliko privlačne sile, da ni bilo dvomiti na obilnem obisku. Z veselici smo sicer precej dobro oskrbljeni, jeden dan poprej vršile so se kar štiri na Gorenjski naši strani: v Šiški, v Medvodah, v Kranji in v Radovljici, katerih vseh se je udeleževal manj ali več tudi Ljubljanskega občinstva dober del. A navzlic temu zbralo se je tudi v ponedeljek toliko domoljubnega občinstva v čitalniških prostorih, da so postali zopet edenkrat pretesni, kakor se dogaja to vedno pri vsakej izrednej priliki. Občinstvo naše odzvalo se je sijajno pozivu nadobudnih naših abiturijentov ter pripomoglo tako od svoje strani k sijajnemu uspehu tudi v materijalnem oziru. Že davno pred omenjeno uro začetka prihajali so obiskovalci in kmalu bili so zasedeni vsi prostori. Pri blagajnici vsprejemale so došlece domoljubne naše dame, vedno pri taci prilikah požrtvovalno delujoča gospa Murnikova in gospici Lozarjeva in Kleinova, ter praznični odbor abiturijentov. Pričela je vspejdom domača c. kr. vojaška godba pešpolka št. 17 pod osebnim vodstvom gosp. kapelnika Ivana Nemrave. Svirala je prav točno ouverturo k operi „Zampa“ in pa Czernyjev potpourri „venček pesni“ sestavljen iz priljubljenih starejših slovenskih napevov, katera točka je našla posebno živahno odobravanje, kar je povsem naravno, ker itak tako redko čujemo jednake stvari.

Prva podoba vspejdom bila je: „Abiturijent ob slovesu“, samogovor in proslav, ki ga je govoril abiturijent g. Fran Prosenec, slikajoč v daljšem govoru življenje in težave, s katerimi se ima boriti naša učeca se mladina. Proslav, katerega je govoril z navdušenim glasom, spodbujajoč mladino na narodno delovanje, našel je glasno odobravanje. Druga podoba bil je abiturijentski koncert: 1. G. Mašek: „Kdo je mar“, moški zbor s spremljevanjem vojaške godbe. Dirigiral je konservatorist g. M. Hubad prav spretno. V samospievih odlikovala sta se gg. Fr. Bučar in J. Pajsar, v četverspevu pa znani naši pevci gg. Pribil, Štamcar, Pucihar, Paternoster. Lepo je bilo videti mladeniške pevce na krasno in ukusno z zelenjem in cvetjem okrašenem odru. Male negotovosti izginile so koj po prvih oddelkih in se je zbor izvršil prav dostojno. Posebno pohvalno omeniti nam je g. Fr. Bučarja, ki je lepo napredoval ter z jako simpatičnim svojim glasom, pravilno vokalizacijo in jasnim izgovarjanjem besed dosegel prav lep uspeh. Zatem govoril je prav navdušeno gosp. Jan. Robida epično-lirično pesen Al. Kokeljnov „Samo“, ki je bila vsprejeta z burnim odobravanjem. Nedvedov moški zbor „Dijaška“, v katerem je samospiev pel g. Bučar, pel se je prav precizno in ga je občinstvo zahtevalo še jedenkrat, katerej želji so peyeci ustregli pozneje po končanem vspejdom. Tretja podoba: „Abiturijenti na razpotji in pobratimija“ izvršila se je v splošno zadovoljnost. Govorili so jo gg. Jan. Vencajz (pravoslovec Ivan); Bož. Vodušek (modroslovec Fran); Jos. Žener

(zdravoslovec Josip); Al. Kokelj (bogoslavac Anton) in Ant. Nagodè (pravoslavac Mirko). Vsak pojedini razkladal je, kako želi v stanu, kateremu se hoče posvetiti, delati in truditi se za probujanje in za napredek naroda svojega, in ko so končno vsi govorniki segli si v roko in prisegli zvesti ostati izrečenim obljubam, pokazalo je gromovito odobravanje vsega občinstva, kako živo so segle vsacemu do srca navduševalne besede mladih govornikov.

Försterjev zbor „Pobratimija“ sklenil je vsopred. Teška ta kompozicija pela se je prav točno, da smo mogli oceniti muzikalične njene lepote posebno v umetni izpeljavi in ujemanji pojedinih glasov, ki se končno zopet združujejo v mogočno doneh akordih. Samospeve sta izvajala gg. Bučar in Pajsar, v četverospetu pa so se odlikovali gg. Pribil, Štamcar, Pucihar in Paternoster. Po končanem vsopredu izrekel je abiturijent g. Vencajz v imenu osnivalcev toplo zahvalo občinstvu, katero je tako sijajno pokazalo svoje simpatije do dijakov. Da je bil ves prostor jako ukusno olupšan z zelenjem in zastavami in razsvetljen z lampijoni omenili smo že prej. Po končanem koncertu preselila se je mladina v gorenje prostore, ker se je v dvorani živahno plesalo in slavilo Terpsihoro, v dolnjih prostorih pa so ostali prijatelji Melpomene in še v poznej noči razlegale so se domače pesmice. Splošna sodba bila je, da se je slavnost obnesla prav dobro in je vladal le jeden glas, zadovoljnost v vsacem oziru. Kar je odličnega slovenskega občinstva, sedaj bivajočega v Ljubljani, vse je bilo zastopano, da nam ni treba navajati na drobno pojedinih, a mnogo taci, ki bivajo že na deželi, došlo je nalašč v Ljubljano, da se udeležijo tega lepega večera, na katerega vsestransko povoljen in sijajen uspeh mogó opravičeno ponosni biti mladi abiturijenti. Naj jim bode sreča jednako mila pri vseh njih bodočih podjetjih kakor jim je bila pri tem prvem, z katerim so prvič nastopili v javno življenje, ter naj vsi ostanejo zvesti lepim besedam, ki smo jih čuli iz njihovih ust, tudi pozneje, ko se bodo vrnili v domovino na resno delovanje!

Y.

Domače stvari.

— (Pevska slavnost v Mariboru.) V poslednji številki „Eidinosti“ prijavlja odbor slovenskega društva dne 10. avgusta obeta postati, ako nam bode vreme prijazno, jeden najlepših, kar smo jih do sedaj priredili na Slovenskem. Priprave so velike in od vseh krajev se nam rodoljubje napovedujejo. Nadejamo se, da nas bodo tudi naši rodoljubje iz Goriških in Primorskih krajev počastili, temveč, ker je še mnogim naša lepa slovenska štajerska dežela malo znana. Veselilo bi nas ob nemškeje meji, ako bi se seznanili s svojimi brati od slovensko-laške meje. Akoravno je nekoliko daleč, vender upamo, da Vas bodemo mogli v obilnem številu pozdraviti pri našem koncertu, pri katerem bode pelo nad 200 izurjenih slovenskih pevcev in nežnih pevkinj. — Nadejamo se, da najdejo te besede odziv ter da se pridruži našemu posebnemu vlaklu tudi primerno število Goriških in Primorskih rodoljubov, katerim okoliščine to pripuščajo. Naj se blagovolijo oglasiti pravočasno v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, da se jim mogó prihraniti vozni listki.

— (Slavnostna seja slovenskih abiturijentov) bila je včeraj dopoldne ob 11. uri v čitalnični dvorani. Predsednik Vencajz otvori sejo, pozdravlja došle abiturijente ter predstavi pokrovitelja g. dr. Ivana Tavčarja, kateremu zakliče trikratni „živio“. Nato se zahvaljuje akademskemu društvu „Sloveniji“ in bratom Hrvatom za poset. Gosp. dr. Tavčar poklada v svojem govoru dijaštvu ljubezen do domovine na srce. Abiturijent Vodušek dokazuje potrebo skupnega delovanja; Reški abiturijent Šebić se zahvaljuje v imenu Hrvatov za pozdrav, na kar naglašja abiturijent Robida ljubezen do Hrvatov; abiturijent Žmave govori o slogi. Potem se zahvaljuje Slovenijan stud. iur. g. Kokalj na vabilu in pozdravu ter vabi k ustupu v akademski društvu „Slovenijo“ in „Triglav“. Abiturijent Fáganelj poudarja vzajemnost, takisto abiturijent Tomec. Nato riše Celovski abiturijent Rozman tužne razmere v Korotanu ter prosi navzočnike, naj nikar ne zabije koroških Slovencev. Abiturijent vitez Bleiweis zahvaljuje se še jedenkrat akademskemu društvu „Sloveniji“.

Potem predlaga abiturijent Schwarz, da se pošlje zahvala g. Nedvėdu, ki je navlaš za to slavnost komponiral na prošnjo abiturijentov novo pesen „Dijaška“, kar se soglasno sklone. Končno prečita abiturijent Žener došle telegrame. Nato zakliče se „živio“ gospodu pokrovitelju ter se seja sklone ob polu jedne uri. Vsakemu govoru sledilo je živahno odobravanje. Udeležba bila je precej mnogobrojna.

— (Stavišče za „Sokolski dom“) došlo je mestni zbor v včerajšnji seji na levi strani Laternanovega drevoreda, nad Vollheimovo vilo. Mesto se na poslopje zavaruje s 3000 gld., a to le zato, da je vsaj nekoliko odškodovano, ko bi poslopje ne služilo več slovensko-društvenim namenom ali pa bi se društvo „Sokol“ razšlo ali pa razpustilo. Razprava o tem predmetu bila je jako obširna, a to zgolj iz raznih olupševalnih ozirov.

— (Zgradba novega poštnega poslopja.) V včerajšnji tajni seji mestnega zbora sklenilo se je tudi formalno jednoglasno, da se proda cesarja Jožefa trg c. kr. trgovskemu ministertvu za 10.000 gld. in se takoj odpošlje na na Dunaj dotična ponudba.

— (Separatni vlak) k pevski slavnosti v Maribor odide iz Ljubljane ob pol 5. uri zjutraj. Vlak vozil bode s hitrostjo nagliča in pride v Maribor ob 9. uri dopoldne. Cene vožnji za tja in nazaj so sledeče:

	I. razred	II. razred	III. razred
	gld.	gld.	gld.
Ljubljana	9.40	7.—	4.70
Zalog	9.—	6.70	4.50
Laze	8.60	6.40	4.30
Kresnice	8.—	6.—	4.—
Litija	7.70	5.70	3.85
Sava	7.30	5.50	3.65
Zagorje	6.90	5.30	3.45
Trbovlje	6.70	4.90	3.35
Hrastnik	6.40	4.80	3.20
Zidan most	6.—	4.50	3.—
Rimske toplice	5.50	4.20	2.75
Laško	5.—	3.80	2.50
Celje	4.40	3.50	2.20

Od Celja naprej se vlak ne bode več ustavil. — Prosimo še jedenkrat vse one rodoljube, ki se nameravajo slavnosti udeležiti nemudoma to javiti g. Drag. Hribarju, da bode moč potrebno ukreniti, ker zadnji trenotek bi bilo prepozno in se nam je do petka zjutraj z direktijo končno dogovoriti.

— (Iz Celovca) brzojavlja se v nemške liste, da bode okrajni glavar Kronig umirovljen in da bode tudi dež. šolski nadzornik Gobanz prosil za svoje umirovljenje. Oba rečena dostojanstvenika bila sta nam načelno nasprotna, zato le želimo, da se ta vest skoro uresniči.

— (Še jedenkrat Gallusova podoba.) Gospod Vojteh Valenta nam piše: Posnetek iz pisma, katerega mi je poslal gospod Jan Lego lansko leto meseca marca: „Dragi prijatelj! Za prepis natisnenih pesmij o Händel-nu tu ne gre, te bom lahko sam prepisal, ampak za to, da jih le dobim! Kako sitno se ta reč vleče, spoznate iz tega, da sem minuli petek na Strahovu bil in z ozdravelim gospodom knjižničarjem (P. Dominikom Čermákom) govoriti mogel. Ko sva se zastran Händel-na dlje časa menila, pokaže mi Dlabacev „Künstlerlexicon“, in pravi, da bode v skrajšanem imenu „Strb. Bibliothek“ gotovo zmota in da ima biti pisano, ozir. natisneno pravo za pravo: „Strb. (to je Sternberger) Bibliothek“, ker, kakor je rekel, se mu je že večkrat zgodilo, da so hoteli učenjaki in pisatelji (kakor n. pr. nedavno Wurzbach za svoj leksikon) od njega rokopis ali pa knjigo, katero delo je bilo v Sternberški knjižnici. Leško si zdaj mislite, kako sem po teh besedah ostrmel! Ko sem pa v soboto prišel v naš muzej, bilo je moje prvo delo, iskati, ali nema naša knjižnica res ničesar o Gallus-u. Segel sem še jedenkrat po Dlabacevem leksikonu, da mi pové vsaj revokacije, po njem pa takoj v roke vzel Rieggerja: „Materialien zur alten und neuen Statistik von Böhmen“; Leipzig und Prag 1794, XII. Heft; — in tu najdem Gallus-ovo sliko (v baker jo je rezal Berka) na strani 234, na konci sestavka pa čitam: Seine musikalischen Schriften wurden in Prag, Nürnberg und Frankfurt a. M. gedruckt. Siehe Walther's musikalisches Lexicon S. 272 wie auch die Sammlung verschiedener poetischen Piecen, die Wenzel Dobřenský gesammelt hatte, welche itzt die strahöwer Bibliothek

besitzt. Zdravi! Vam ves udani iskreni prijatelj Lego m./p. V Žiškovem, 4. marca 1889.“ — Treba se mi je zdelo, te vrstice objaviti, da dokažem, kako slabo je bil oni človek informiran, ki je v včerajšnjem „Slovenskem Narodu“ natisneno notico o „Gallus-ovi podobi“ skoval. Gospod Mantuani je bil nekoliko mesecev pozneje v Pragi, mislim v jeseni leta 1889., in gospod Lego mu je z njemu lastno priljudnostjo kazal na vire, po katerih bi mogel kaj izvedeti, in gotovo je gospod Lego opozoril gospoda Mantuani-ja na imenovano sliko. S takimi neresničnimi izjavami, kakeršna je bila za včerajšnji Vaš cenjeni list poslana, se pač dela čudna reklama za — Mantuani-ja, žali pa moža, kateri se je potrudil ustreči Slovincem, ne da bi iskal pri tem kaj — dobička.

— (S Krškega) se nam piše, da pride danes zvečer po 6. uri nadvojvoda Viljem, generalni nadzornik topničarstva tjakaj. Ostal bode na Krškem dva dni in nadzoroval vojaštvo ter strelne vaje v Zadovinjeku.

— (Hipotekarna banka hrvatska.) Kakor javlja „Pester Lloyd“ so razprave za ustanovljenje hipotekarne banke završene. Vlada bode imenovala nadzorovalni svet, a madjarske hipotekarne banke bodo poslale v ta svet tri člane. Na predlog gospodarskega društva se ni oziralo.

— (Nevihita, toča, strela.) Na Viči treščilo je včeraj popoldne v kmetsko hišo, v ponedeljek pa na Glincah, ne da bi bila strela napravila znatno škodo. — Iz Kamnika se nam piše, da so v ponedeljek zvečer ob 8. uri imeli kot lešniki debelo točo, katera je k sreči padala mej dežjem, a vender napravila dosti škode. — Na Holmci ubila je strela mladega tesarja Jeršeta. — Po Gorenjskem bili so v ponedeljek popoldne hudi viharji in dolgotrajne plohe.

— (Iz Senožec) se nam piše dne 5. t. m.: Po hudi vročini zadnjih dnij smo imeli sinoči strašno nevihto, katera bode ostala marsikateremu v spominu. Treskalo je, da se je vse treslo. O polu jedne je udarila strela na sredi trga na vrt Jerneja Terfile v tla, tam napravila precejšnjo luknjo pri korenini mladega orehovega drevesa, potem pa se razcepila in je na jedni strani v hlevu imenovanega Jerneja Terfile ubila jedno kravo in jednega prašiča, na drugi strani pa v hlevu Janeza Terfile ubila jedno telico. Čudno je le to, da tele, ki je bilo pri kravi, ni poškodovano. Tudi se fantu, ki je spal nad hlevom v senu in bratu gospodarjevemu, ki je ležal na vrtu ne daleč od omenjenega orehovega drevesa, ni zgodilo ničesar. Oba gospodarja je ta nesreča prav trdo zadela, tembolj ker je že lanska letina bila tako slaba, da so ljudje revščino trpeli.

— (Strela) udarila je dne 5. t. m. popoldne ob treh v Voklu v neko bajto, v katerej je bila mati z detetom v naročji in neka deklica. Mati bila je takoj mrtva, a dete in deklica sta iz nevarnosti. Bajta je pogorela do tal.

— (Iz Godoviča) se nam piše: Danes, dne 4. t. m. bila je od 1. do 4. ure popoldne huda nevihta, da je bila groza. Toča bila je debela kot orehi, pobila je mnogo šip in celo opeko na strehah. Žito, sadje in sploh vse, kar je še zvnaj, je uničeno.

— (Parobrodsko društvo „Oriente“ na Reki,) katero bode vzdrževalo direktno zvezo mej Reko in vzhodnimi lukami Aden, Zanzibar, Batavia in Singapore, ima baje 2 milijona kapitala. Gotovo bode to čuten udarec proti Lloyd, ki se ima že itak boriti s tolikimi težavami.

— (Dobava drv.) Po sporočilu do trgovske in obrtniške zbornice bode dne 11. avgusta t. l. pri c. in kr. vojaškem oskrbovalnem magacinu v Ljubljani pismena ponudbena obravnava zaradi nakupa 1400 kub. metrov trdih in 570 kub. metrov mehkih drv. Dobaviti bode kurivo v treh partijah, namreč avgusta in novembra meseca 1890. l. in februarja 1891. l. Podrobnejši pogoji so razvidni pri c. in kr. vojaškem oskrbovalnem magacinu od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne, dobiti pa jih je tudi po pošti tiskovno polo po 4 krajcarje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Helgoland 5. avgusta. Guvernér naznanja, da bode Nemčija dne 9. avgusta prevzela otok.

Aleksandrija 5. avgusta. V Džedaji zbolelo 45 romarjev za kolero. V vseh prista-

niših v Rudečem morji zapovedana 15 dnevna karantena. V Egipt vračajoči se romarji preiskujejo in opazujejo se posebno strogo. Ministerski svet imenoval zdravstveno komisijo, obstoječo iz 12 članov.

Dunaj 6. avgusta. Osebni vlak mej Dunajem in Hebom po noči blizu Plzna s strojem in najmanj vagoni skočil s tiru, se prekucnil čez nasip in močno poškodoval. Dva potnika ubita, trideset ranjenih. Strojevodja teško ranjen. Uzrok ta, da se je oblak utrgal in je voda spodkopala obokan objekt.

London 6. avgusta. Avstrijsko brodovje večeraj priplulo v Spithead. Obiskavši nekatera nemška pristanišča, plulo bode dalje v Kodanj, mejpotoma obiskalo Kiel in švedska pristanišča potem pa se vrnilo domov.

Rim 6. avgusta. V Centoripi v Siciliji zrušil se vodnjak. Utonilo sedem oseb.

Razne vesti.

* (100.000 goldinarjev) dobi se z dvema Dunajskima zastavnima srečkama. 50.000 gold. je glavni dobiček pri vsakem žrebanju. Razstavine srečke veljajo le po 1 gold., in veljajo za dvojno žrebanje. Svoje častite čitatelje opozarjamo na to, da bode žrebanje prihodnji četrtek dne 14. avgusta.

* (Šest doktoric v Parizu.) Pred nekaterimi dnevi bilo je v Parizu šest gospodičen promoviranih za doktorice zdravilstva, mej njimi jedna Rumunka in jedna Rusinja.

* (Davek za bicikliste.) V francoske zbornici predlagalo se je, da se uvede za cikliste, bicikliste, tricikliste in ostali sport te vrste letni davek 10 frankov. Predloga se bode skoro gotovo vsprejela.

* (Iz Anglije v Ameriko v 4 dneh.) Da se skrajša potovanje v Ameriko, mislijo osnovati parniško zvezo mej St. Charles Bayem, Labradorjem in Milford Havenom. Daljava bi bila 1870 pomorskih milj (iz Halifaxa v Liverpool je pa 2445 in iz Novega Jorka v Liverpool do 3070 pomorskih milj.) Iz Anglije bi se potem v Ameriko pripeljalo v štirih dneh. Da bi od morja potem mogli hitro v glavna mesta, gradila bi se železnica iz Quesbeka v Chicago. Ko bi bila ta železnica dokončana, bi bilo mogoče iz Anglije v šestih dneh pripeljati se v Chicago, če bi na potu ne bilo kakeh nepričakovanih ovir.

* (20 menihov zgorelo.) Kakor se poroča iz Aten, pogoreli so skoro vsi gozdi na Atoški gori, na kateri je 20 samostanov in 190 samotij. Škode je baje pet milijonov frankov. Zgorelo je tudi 20 menihov, ki neso imeli dovolj časa, da bi se rešili.

* (Kmetki ženit.) Iz Szegedina se poroča o mladem kmetkem fantu Aleksandru Katonu, ki kaže nenavadno nadarjenost. Ko je bil devet let star, je sezidal materi svoji iz ilovice lepo hišo, katero so kmetje prihajali občudovati. Potem je deček prišel v Szegedin, da bi se kaj naučil. Sedaj pohaja drugi razred meščanske šole. Letos, ko je v dvanajstem letu, pokazal je zopet svojo nenavadno nadarjenost. Sezidal je čisto sam kapelico v čistem gotškem slogu, v katerej ima 8 ljudij prostora. Kapelica ima zvonik, v katerega peljejo lepe majhne stopnice. Deček biva sedaj o počitnicah pri svoji materi. Ko minejo počitnice povrne se v Szegedin, kjer bodo radodarni ljudje skrbeli za daljše njegovo izobraževanje.

* (30 oseb otrovanih.) V Eningerlohu pri Bekumu zbolelo je nedavno trideset oseb, katere so bile na neki svatbi. Sodi se, da so se otrovali s spridenimi jedmi in pijačami. Dve osebi sta umrli, o drugih se nadejajo, da se ozdravijo.

* (Natančno izračunjeno.) V kmetško šolo na Saksonskem prišel je šolski nadzornik, ko je baš učitelj razlagal konec božjih zapovedij. Nadzornik poslušal nekaj časa, potem pa vpraša dečka, v kaki razmeri je božja pravičnost do božje milosti, pričakujoč, da mu bode odgovoril: „Božja milost je večja nego božja pravičnost.“ Deček čaka nekaj časa, potem pa odgovori: Božja pravičnost je do njegove milosti v razmeri 1 : 250. Začuden učitelj vpraša učenca, kako da to misli in deček odgovori: „Bog hoče kaznjevati v četrto in poplačevati v tisočero koleno. Pri kaznjevanju kaže se pravičnost njegova, pri poplačevanju pa njegova milost, torej je razmerje pravičnosti do milosti 4 : 1000 ali 1 : 250.“

* (Kaznovan skopuh.) Istotako lepa kakor ljubezna in milosrdna vojvodinja C. v Londonu osnovala je bazar na korist neki bolnici ter prevzela v njem tudi razprodajanje. Približal se je kmalu lord E., bogat, a zaradi svoje skoposti vsem Londonu znan posestnik, ogledal si vse stvari, a ni pokazal niti najmanjše volje, da kaj kupi. „Je li račite lepo zapisno knjižico?“ vpraša ga v najljubšeješem tonu vojvodinja. „Hvala,“ odgovori, „ne potrebam je.“ — „Ali lepo pisalo?“ — „Hvala, ne pišem.“ — „Ali to ukusno bomboniero?“ — „Hvala, ne sladkarim.“ Vojvodinja osupne, a pogleda lorda, ki je bil tako neobčutljiv proti prosečim njenim pogledom, malo maliciozno ter konečno pravi:

„Ponudila bi Vam, gospod lord, še ta kosček mila, a bojim se odgovora: „Hvala, ne umivam se.“ — Vse se je smijalo, lord izginol je urno mej množico, vojvodinja pa, katere duhovite besede so postale hitro znane, imela je v jedni uri razprodano vse svoje blago.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

5. avgusta: Mihajl Jenček, cunjar, 42 let, Rimska cesta št. 4, za opetecami. — Leopold Huber, urar, 43 let, Poljanski nasip št. 50, za plućnim emfizemom.

V deželni bolnici:

4. avgusta: Uršula Terdina, posestnica, 58 let, za jetiko.

5. avgusta: Franc Miglič, bajtar, 36 let, za telesno poškodbo.

Tujci:

5. avgusta.

Pri **Stonu**: Prossinagg, Palua, Thomas, Gall, Engelbert, Höcker z Dunaja. — Kalmus, Ofenheimer, Duodo iz Trsta. — Gregorin iz Sezane. — Stare iz Kranja. — Scherer iz Gorice. — Jelloschegg iz Il. Bistrice. — Poklečki iz Zagreba.

Pri **Malič**: Burger, Quapil z Dunaja. — Pl. Moraitisch iz Trsta. — Dorfler, Ulrich iz Kočevja. — Puntschuch, Husslik iz Gradca. — Hula, Loser iz Prage. — Hopp iz Budimpešte. — Plantan iz Radovljice.

Pri **avstrijskem cesarju**: Eber, Werner iz Monakovega.

Pri **južnem kolodvoru**: Rüpper s soprogo iz Češkega. — Wran, Nikodemus z Dunaja. — Gerst iz Prage — Marini iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. avg.	7. zjutraj	736.5 mm.	19.4° C	jvzh.	obl.	24.03 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	22.7° C	m. jz.	obl.	
	9. zvečer	735.2 mm.	18.7° C	jzab.	obl.	dežja.
Srednja temperatura 20.3°, za 0.5° nad normalom.						

Dunajska borza

dne 6. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	danes
Papirna renta	gld.	88.35	88.40
Srebrna renta	gld.	89.60	89.70
Zlata renta	gld.	108.70	108.70
5% marčna renta	gld.	101.20	101.20
Akcije narodne banke	gld.	981.—	981.—
Kreditne akcije	gld.	307.—	307.75
London	gld.	115.95	116.—
Srebro	gld.	—	—
Napol.	gld.	9.19 1/2	9.20 1/2
C. kr. cekini	gld.	5.50	5.50
Nemške marke	gld.	56.62	56.67 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	75
Ogerska zlata renta 4%	100	101	90
Ogerska papirna renta 5%	100	99	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	114	—
Kreditne srečke	100 gld.	186	75
Rudolfove srečke	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	159	—
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	170	—

Tužnim srcem javljava sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je najin preljubi sinček
UROŠ
včeraj zvečer ob 9. uri mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb bode jutri ob 4. uri popoldne.
Vrhnika, 6. avgusta 1890.
(604) Josip in Ana Lenarčič.

Vsprejme se takoj v službo deklica za trafiko.

Pismene ponudbe pod „C.“ naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Radi preselitve se odda takoj po jako ugodni ceni

štacunska oprava.

Natančneje: J. Več, Ljubljana, Šolski drevored. (603—1)

Sadno drevje

visokodebeljato, z najfinjšimi vrstami požlahtnjeno, je prav po nizki ceni na prodaj do konca oktobra 1890. leta

pri vodstvu sadjereje na Faalskem gradu pri Mariboru (Štajersko).

(587—3) Fran Hudoklin, sadjar.

Na cesarja Josipa trgu.
TRABER-jev
anatomični muzej
in panoptikum
vidi se tukaj samo še nekaj dni.
Ustoppina 10 kr. (601—3)

Prihodnji teden žrebanje!

Srečke Dunajske razstave.

(505—38)

2 glavna dobitka 50.000 gold. vrednosti.
vsak po

Vsaka srečka veljavna za **obe žrebanji.**

Drugo žrebanje **15. oktobra.**

Srečke po 1 gold. Uprava razstavine loterije
Dunaj, Rotunda.
V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.